

SKÅNEPOLISEN

SPORT & FRITID

www.skanepolisen.se

nummer 1 - 2019

Läs om:

SM i CrossFit

även kallat Funktionell Fitness

Ledare

Postadress:

Skånepolisens Sport & Fritid
205 90 MALMÖ

Ansvarig utgivare:

Stefan Sintéus

Chefredaktör/

Redaktionssekreterare:

Ola Wahlberg, Malmö

E-post: redaktion@skanepolisen.se

www.skanepolisen.se

Adressändring/utebliven tidning:

E-post: info@skanepolisen.se

eller

Skånepolisens Sport & Fritid

Mediahuset i Göteborg AB, avd. syd

Tågmästaregatan 7, 233 43 Svedala

Materialstopp till redaktion

och utgivningsplan 2019:

Nr	Materialstopp	Utgivn.
1	4 mars	v 15
2	13 maj	v 25
3	19 augusti	v 39
4	11 november	v 51

Artikelförfattare ansvarar själva för sina artiklars innehåll. Bilder ska vara godkända för publicering i tryck och på webben.

Omslagsfoto:

Fredrik Ivehed under polis-SM 2018 i funktionell fitness.

Foto: Mikael Widén

Layout:

Mediahuset i Göteborg AB, avd. syd
Annika och Magnus Cederlund

Tryck:

Exakta Print, Malmö
www.exakta.se

Distribueras som post- & webbtidning:

ISSN 2001-8355 (Print)

ISSN 2001-8363 (Online)

Tidning av och för alla idrottande och motionerande polisanställda i Skåne samt anhöriga till dessa.

Nytt år – nya utmaningar!

Så är vi nu ett kvartal in i 2019. Tiden rusar och vi blir bara yngre och yngre...

Vi har hälsat ett 100-tal aspiranter välkomna till region Syd där en betydande del kommer att börja tjänstgöra i polisområde Malmö. Det är vår inriktning att rekrytera huvuddelen av dem till vårt fantastiska MPGI. Flera av sektionerna signalerar att de behöver påfyllnad av yngre medarbetare och därför är det ännu viktigare att respektive sektion jobbar med frågan om attraktivitet. Ni medlemmar uppmanas att vara aktiva och underlätta för våra nya medarbetare att kunna ta plats i de sportaktiviteter de är intresserade av.

Årsmötet klarades av den 13 februari och denna gång räckte knappt två stora smörgåstårter till vid mötet. Det var en del nya ansikten som kom och det är positivt för vår utveckling. Styrelsen beviljades ansvarsfrihet vilket vi tackar för, och vi har konstituerat oss för den kommande perioden. Lars Mahler avtackades för förtjänstfulla insatser i föreningen och kan nu på heltid ägna sig åt sitt arbete på Regionledningscentralen (RLC). Lars har haft ett tungt ansvar som redaktör för tidningen du håller i din hand.

Styrelsen kommer att återkomma med ord och bild framöver vilka funktioner vi har. Vi är också intresserade av att komma ut och heja på som publik när ni tävlar. När det gäller boulesektionen gäller som vanligt att – kom igen! Säg tid och plats så kommer vi.

Med dessa ord önskar jag er ett trevligt sportår i hälsans tecken och du – det gör inget att andra än anställda och f.d. anställda är med i någon sektion, så länge de betalar sin medlemsavgift och representerar MPGI på ett föredömligt sätt.

Styrelsen i MPGI genom

Stefan Sintéus
Ordförande MPGI

Innehåll

Ledare	1	Jakten på glasen har börjat	18
MPGI:s sektionsledare.....	2	Guldet stannar i Malmö	20
Ola begär ordet.....	3	En hundnos gör hela skillnaden	23
Från vrak – till pall!.....	4	Nu är det jul igen!.....	24
Polis-SM i innebandy	10	Om extrakonstapeln som drog västerut.....	26
Musikaliska Pärlor på Malmö Live.....	12	Reportage från boulesektionen.....	28
Jyets semestertips – Rom!	15	Tobisloppet i Simrishamn.....	30
Boktipset	16	Viktigt från föreningen!.....	31
Vi presenterar Helena Kubicek Boye	16	Finn fem fel.....	32

MPGI:s sektionsledare:

Vill ni som sektion finnas med på denna sidan med namn och kontaktuppgifter skickar ni ett mail till redaktion@skanepolisen.se med dessa uppgifterna.

Bowling: (vilande)

Thomas Stenbeck
thomas_948340@bredband.net

Golf

Göran Holmgren
010-561 45 57, 0733-48 38 43
goran.holmgren@polisen.se

Ishockey/rinkbandy

Rasmus Andersson
0730-60 85 96
rasmus.andersson@polisen.se

Boule

Per Robertz
0701-74 83 49
per.robertz@gmail.com

Fotboll – herr POMA

Patrik Lundström
0702-66 88 76
patrik.lundstrom@polisen.se

Funtionell Fitness

Fredrik Ivehed
fredrik.ivehed@polisen.se

Handboll – herrar

Magnus Billing
magnus.billing@polisen.se

Jakt/Fiske

Ola Wahlberg
ola.wahlberg@polisen.se

Fotboll – dam

Åsa Andreasson
asa.andreasson@polisen.se

Innebandy

Herrar: Stefan Olofsson
stefan.olofsson@polisen.se
Damer: Karin Lago
karin.lago@polisen.se

Cykel-, motions- & friidrottssektionen

Anders Larsson
010-561 50 89
anders-v.larsson@polisen.se

Dynamiskt skytte

John Sharifi
0730-84 92 30
john.sharifi@polisen.se

Padel

Henrik Rosberg
0733-48 37 74
henrik.rosberg@polisen.se

Ola begär ordet

Tack Mahler!

Våren och värmen är på gång. Naturen förändras och vi blir alla lite gladare till mans. Förändringar sker inte bara i naturen utan inom MPGI's värld också. Vår trogne redaktör för tidningen, Lars Mahler, tackar för sig efter fem förtjänstfulla år och jag fick förtroendet att axla ansvaret på denna position. Jag och styrelsen och säkerligen alla läsare vill passa på att tacka Mahler för hans insats under åren som redaktör. Jag ska ta mig an uppgiften och försöka göra ett lika bra arbete som Mahler gjort.

Vem är jag då?... Jag heter Ola Wahlberg och har suttit i MPGI's styrelse i några år, och har varit anställd i myndigheten sedan 1992. Jag har under åren varit aktiv i många sektioner såsom hockeybockey, innebandy, fotboll och golf så jag tycker att jag har en bra insikt i föreningsverksamheten inom MPGI.

Mina ambitioner som ny redaktör är att jag ska försöka fortsätta att få tidning-

en att vara intressant för er läsare. Lite nya idéer har jag på lut men det kommer så småningom. Jag vill att ni läsare ska uppfatta tidningen som en informativ och intressant skrift över vad som händer i MPGI's idrottsvärld och det bästa sättet att göra det är att publicera många artiklar om dom sportarrangemang vi arrangerar eller deltar i. Så jag vill fortsätta betona vikten av att ni läsare skickar in artiklar och bilder till redaktionen för publicering. Ni är faktiskt de viktigaste deltagarna i detta. Utan era upplevelser har vi inget att publicera.

På tal om förändringar: Det har tillkommit några nya sektioner i MPGI. Bland annat har en Padelsektion startats upp och även en Jakt- och fiskesektion ligger under uppstart. I den sistnämnda har för övrigt jag ansvaret för jaktbiten och det behövs medlemmar och idéer om hur den ska se ut. För fiskedelen ansvarar Glenn Olsson. Vi hoppas att de nya sektionerna får en bra start. All

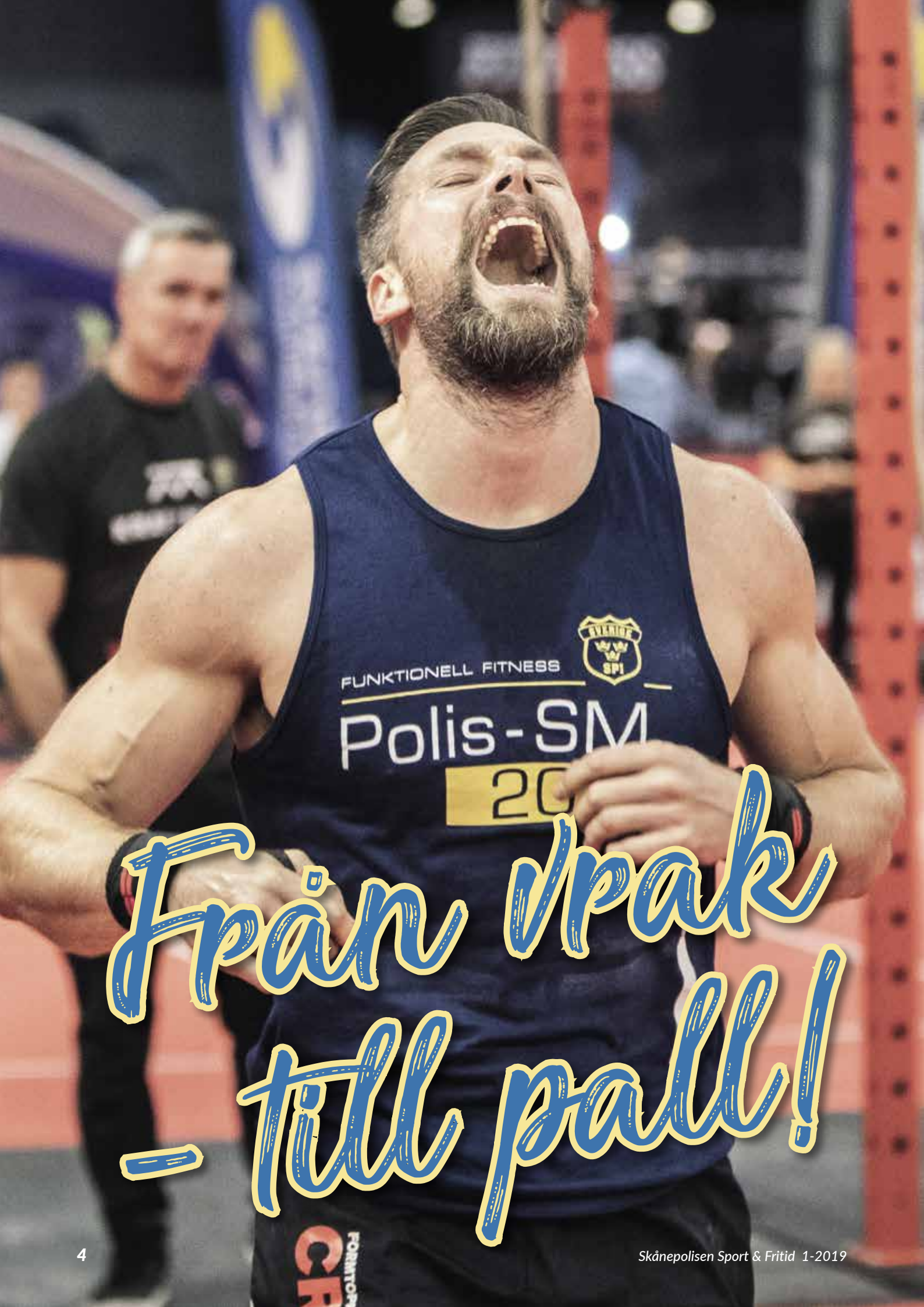
information om MPGI's olika sektioner och ledare finns såklart kvar på Intrapolis för den intresserade.

Våren är som sagt på gång och med det stora förväntningar på våret... hur blir det i år? Kommer sommaren vara varm och skön? Med tanke på den milda vintern får vi väl hoppas det blir varmt och skönt men kanske inte så extremt som det var förra sommaren. Med dessa ord önskar jag er en härlig vår och en underbar sommar och ta tillfället i akt och ut och rör på er. Om ni inte redan är med i en sektion så fundera på om det inte vore något för er. Slänga ett flöte i sjön, svinga golfklubbor, hoppa upp på cykelsadeln eller kasta ett bouleklot. Det finns något för alla. Rör vi på oss mår vi bättre.

Må bäst, vi hörs!

Ola Wahlberg
Chefred. & redaktionssekr.

Från vrak
- till pall!

Den andre oktober 2014 blev jag för första gången in på mitt första renodlade CrossFit-pass, hos CrossFit Näset i Höllviken. Inte visste jag då att min frus övertalningsförsök skulle leda mig på en snarig väg till medaljer inom sporten CrossFit eller funktionell fitness, som den också kommit att kallas i Sverige.

Efter ca 15 år som gymbesökare var det dags att hitta en mer mångfacetterad träningsform. Det blev kärlek vid första ögonkastet och en motionsform jag hoppas bära med mig in i ålderdomen. Kärleken fick dock snabbt en fnurra på tråden...

Mindre än en månad efter min debut som CrossFit-motionär jobbade jag kvällspass, i radiobil, i Malmö. Ett harm-löst utskick om en vinglig färd på Yttre Ringvägen i Malmö slutade med en smått galen biljakt, som sedermera resulterade i en totalkvaddad polisbil i diket, i höjd med Kvarnby (utanför Malmö).

Vi hade verkligen ånglavakt och kunde ta oss ur bilen för egen maskin. Jag kände mig inte särskilt påverkad av smällen, mest muskulärt, men läkarens ord bär jag fortfarande med mig:

"Ni har haft en otrolig tur! Att krascha av vägen i 100km/h, med en totalkvaddad bil, ska normalt sätt ge omfattande personskador. Förmodligen har er fysiska status i kombination med lyckliga omständigheter begränsat skadorna. Även om ni inte känner något nu så ta det varligt de närmaste månaderna. Träning bör utföras i rehabform. Vi kan inte se de små rupturer som inte

sällan uppstår vid så här kraftigt trauma. Träna gärna, men inte tungt eller hårt. Rehab! Okej?"

Efter att ha vilat helt från träning i EN HEL VECKA gick jag tillbaka till CrossFit-boxen i Höllviken och intalade mig själv: "Nu tar vi det lugnt Fredde!". Fem minuter senare var vi igång och mina egna förmaningsord var som bortblåsta. Jag höll ångan uppe i tre månader innan läkarens profetia slog in. Konstaterade dubbla rupturer på båda bicepssenorna. Dessa hade förmodligen uppstått när jag krampaktigt höll i ratten när vi kraschade.

Ruptur innebar att mina senfästen nästan slitits helt av, men att de läkt ihop. Resultatet blev otrolig kraftlöshet i armarna under mer än sex månaders tid. Först hösten 2015 kunde jag återgå i normal träning igen. Ändlösa CrossFit-pass senare, några certifieringar/utbildningar i ämnet samt ett extrajobb som tränare senare, var det så dags för den individuella tävlingsdebuten.

Nu undrar du kanske "CrossFit, vad är nu det för nymodighet?" CrossFit är en motions- och tävlingsform som uppfanns redan på nittio-talet i USA, av en fd gymnast vid namn Greg Glassmann. Ett par år efter millennieskiftet fullkomligt exploderade sporten och gick från blott 13 amerikanska gym till dagens cirka 13.000, utspridda runtom i världen. En utvecklingstakt som kan liknas vid utbyggnaden av den kanske mer ökända franchisekedjan McDonalds.

För den oinvigde kan motions- och tävlingsformen av CrossFit beskrivas

som ett test av individernas funktionella fysiska förmåga, på flera olika plan.

För att bli bra på CrossFit krävs gymnastens kroppskontroll, tyngdlyftarens explosivitet, styrkelyftarens råstyrka och distanslöparens uthållighet. Kort sagt det krävs styrka, uthållighet, explosivitet och extremt bra kroppskontroll och rörlighet. "En omöjlighet!" säger vissa, "Då blir man bara halvbra på allt" säger andra. Riktigt rolig och diversifierad träning, säger jag.

I vardagslivet översätts funktionell träning, i måttlig dos, till ökad livskvalitet, ökad livslängd, förbättrad kondition – såväl mentalt som fysiskt och ökad motståndskraft mot sjukdom. Något forskning, på senare tid, allt tydligare kunnat påvisa. Nåväl, den 30 november 2018 arrangerade SPI Sveriges första officiella polis-SM i funktionell fitness. Tävlingen pågick i sex timmar och var en del av Fitnessfestivalen, på Stockholmsmässan, i Älvsjö.

Tävlingen arrangerades som sagt av SPI (Svenska Polisidrottsförbundet), i samarbete med Throwdown Events. Anmälda till tävlingen var drygt 30 polisanställda och polisstudenter, från hela landet. Själv ställde jag upp i det som i andra sammanhang kallas "gubbaklassen". Inom CrossFit kallas det för "Masters class". I den här tävlingen innebar det att jag tävlade mot andra män som var +40 år gamla.

Brukligt är att gubbaklassen har lite lättare vikter och färre avancerade moment. Men då poliser är av ett besynnerligt släkte, gäller det tydligen inte

oss. I alla fall inte inom CrossFit. Efter ihärdig, kvalitativ och skadefri träning var det dags för denna glada motionär att ta klivet in i strålkastarljuset på tävlingsarenan på egen hand.

Då detta var min första individuella tävling var jag galet nervös. På morgonen kände jag mig allt annat än pigg, stark och fräsch. Ju närmare tävlingens start och första delmomentet vi kom desto mer taggad blev jag. När domaren sen räknade ner "3-2-1-KÖÖÖR!" sprutade det adrenalin och jag var igång. Kraftigt övertaggad överskattade jag min förmåga, å det grövsta. Jag kröp bokstavligt talat därifrån...

Delmoment 1

Första delmomentet bestod av tre rundor av dubbelhopp med hoppprep, tre meter höga kast med 9kg's medicinboll. Direkt följt av två rundor av stöt och överstöt med hantel i kombination med en gymnastisk räckövning. För att avslutas med tio växelvisa hopp över en 60cm hög trälåda och fem klättringar upp för ett rep som var nästan fem meter långt (högt).

Tid till förfogande: 10 minuter.

För den mer CrossFit-invigde såg upplägget ut så här: Efter halva momentet gick jag fullständigt in i mjölksyraväggen och kravlade mig i mål, precis innanför topp fem. Herregud, var jag i så dålig form?! Hade jag en infektion i kroppen?

Min fru, på läktaren, frågade till och med om jag kunde fortsätta. "Inga problem!" övertygade jag både henne och mig själv. Det var enligt schemat gott om tid för återhämtning (1,5 timme) så fick jag bara vila och lite energi.

Därför blev det en smärre chock när tävlingsledningen meddelade att de tvingats till omstuvning och vi skulle köra igen en dryg halvtimme senare. Nu var goda råd dyra! "Känn efter! Klarar du detta?" frågade jag mig själv. När en annan deltagare kastade in handduken, inför ögonen på mig, bestämde jag mig: "Det här ska genomlidas! TILL VARJE PRIS! Jag är inte känd för svagt pannben!" (även om gränsen mellan tjockt pannben och ren och skär dumdristighet är hårfin). Sagt och gjort, jag chansade, och det skulle ge resultat. Nästa delmoment var också tredelat.

Delmoment 2

Först sprang vi på löpband. Efter en minuts vila var det dags för följande övningar i kombination: Thrusters, Lateral burpees och pull-ups. Ren grekiska (fast på engelska), eller hur? Thruster är en övning som består av en djup knäböj, med skivstången vilandes framme på axlarna, som när man ställt sig upp direkt följs av en axelpress, med stången på raka armar ovanför huvudet. När vi gjort fem repetitioner av den övningen skulle vi direkt göra lateral burpees.

Lateral Burpees over barbell

Burpees är en övning som uppfanns av en amerikansk drill-sergeant som hette just Burpee. Rörelsen består i av att du från stående kastar dig till marken för att direkt vända upp på fötter igen och avsluta helt utsträckt med ett hopp och en klapp ovanför huvudet. "Over barbell" innebär att man istället för att hoppa upp, hoppa över en skivstång och sen upprepar på andra sidan densamma. Varvet avslutades med pull-ups, eller räckhäv på svenska.

Pull-ups

Pull-ups eller räckhäv (på svenska) är när man från hängandes i raka armar drar sig upp med hakan ovanför raket. Dessa tre övningar, fem thrusters (med 50kg på stången), sex lateral burpees over barbell och sju pull-ups, skulle vi göra så många varv av som möjligt i fyra minuter.

Efter att ha pustat ut i en minut var det sen dags att avsluta delmoment två med ett så tungt marklyft som möjligt. Ett marklyftstest veckan innan hade givit mig självförtroende till att jag skulle kunna komma upp i riktigt tung vikt. Detta lyftet bar mig bokstavligt talat in i tävlingen om medaljer. Både rent sportsligt, men framförallt mentalt. Jag KAN detta! För när adrenalin, svett och damm lagt sig stod jag där med ett tangerat personligt rekord på 205 kg.

Tvåhundrafem kilogram tung skivstång flög upp (nåja...) inför, en milt, uttryckt entusiastisk publik. Med mycket bättre självförtroende var det senare på eftermiddagen dags för sista delmomentet, innan finalen.

Delmoment 3

Sista delmomentet var tudelat. På elva minuter skulle vi göra en hantelövning (med dubbla hantlar) och hänga och slänga i gymnastiska ringar.

Dumbbell devils press

Övningen består i att greppa två hantlar, lägga sig med bröstet emot dem, hoppa upp och sen fullfölja med på raka armar föra upp hantlarna ovanför huvudet. Antalet repetitioner var 18, 12 och 6 till antalet. Mellan dessa pressar skulle det göras så kallade "toes-through-rings".

Toes through rings

Innebär att du hänger i ett par ringar. Från hängandes raklång drar du benen till dig och avslutar med att få in tårna i ringarna och sen ner igen. Antalet repetitioner här var samma som på pressarna. När rundorna om 18-12-6 var avklarade skulle vi, om tid fanns kvar på de elva minuterna göra så många power cleans som möjligt. "Power clean" är en tynglyftningsövning där man från marklyftsposition explosivt för upp stången till att vila på framsidan av axlarna/bröstet. Clean som momentet kallas i olympisk tyngdlyftning översätts till svenska med stöt. Vi skulle, fram tills tiden löpte ut, lyfta 10 power cleans på 60 kg, sen 10 på 70 kg osv.

Nu kände jag att jag var i full kontroll över händelserna. En mäktig och stark känsla där jag fann mig kunna ha koll på mina motståndare samtidigt som jag själv jobbade. Åt suveränen i gubbaklassen (+40) var det inte mycket att göra, men övriga deltagare hade jag full koll på. Jag tog mig i mål som tvåa och var nu uppe på pallen – i min första individuella tävling!

Finalen

Finalgrenarna fick vi reda på 30 minuter innan det var dags. Klockan hade hunnit bli halvsju på kvällen när finalen satte igång. Området luktade svett, var nerkletat med talk och allas kroppar kändes närmare +50 än +40, från de tidigare momenten. En sista kraftansträngning nu bara. Tolv minuter av mitt liv. Nu skulle pallplatsen försvaras.

Avståndet upp och ner till tvåan, respektive trean var inom räckhåll, varför det var full gas som gällde. Nu var självförtroendet där och kroppen svarade, efter en kortare uppvärmning, upp rejält. NU JÄKLAR! Finalövningarna blir svåra att förklara för den oinvigde, men jag gör ett försök:

Med ryska, så kallade "kettlebells" (järnklot med handtag), vägandes 24kg vardera, skulle ett antal moment klaras av. Det var utfallsteg, med en kettlebell hängande i var hand. Det var utfallsteg med en kettlebell på utsträckt arm, ovanför huvudet och en hängande längs sidan. Det var mer "Thrusters", men nu med EN kettlebell. Ben och axlar fick sig ett rejält test. Mellan kettlebells-övningarna med var det fyra gymnastiska dito.

Jag visste vad jag behövde göra för att nå silvret, vinna finalen. För att försvarar min nuvarande tredjeplats behövde jag vara säker på att hålla tabelltvåan bakom mig. Jag bestämde mig för att ta rygg på totalledaren och sen försöka gå om på slutet.

Vi höll jämna steg genom drygt halva finalen, sen drog totalledaren ifrån och var sen klar ca 30 sekunder före mig. Trots extrem trötthet uppfattade jag detta i periferin och fick nu koncentrera mig på att hålla tvåan stången. Jag kunde kontrollera händelserna och bli klar en god bit före resten av fältet.

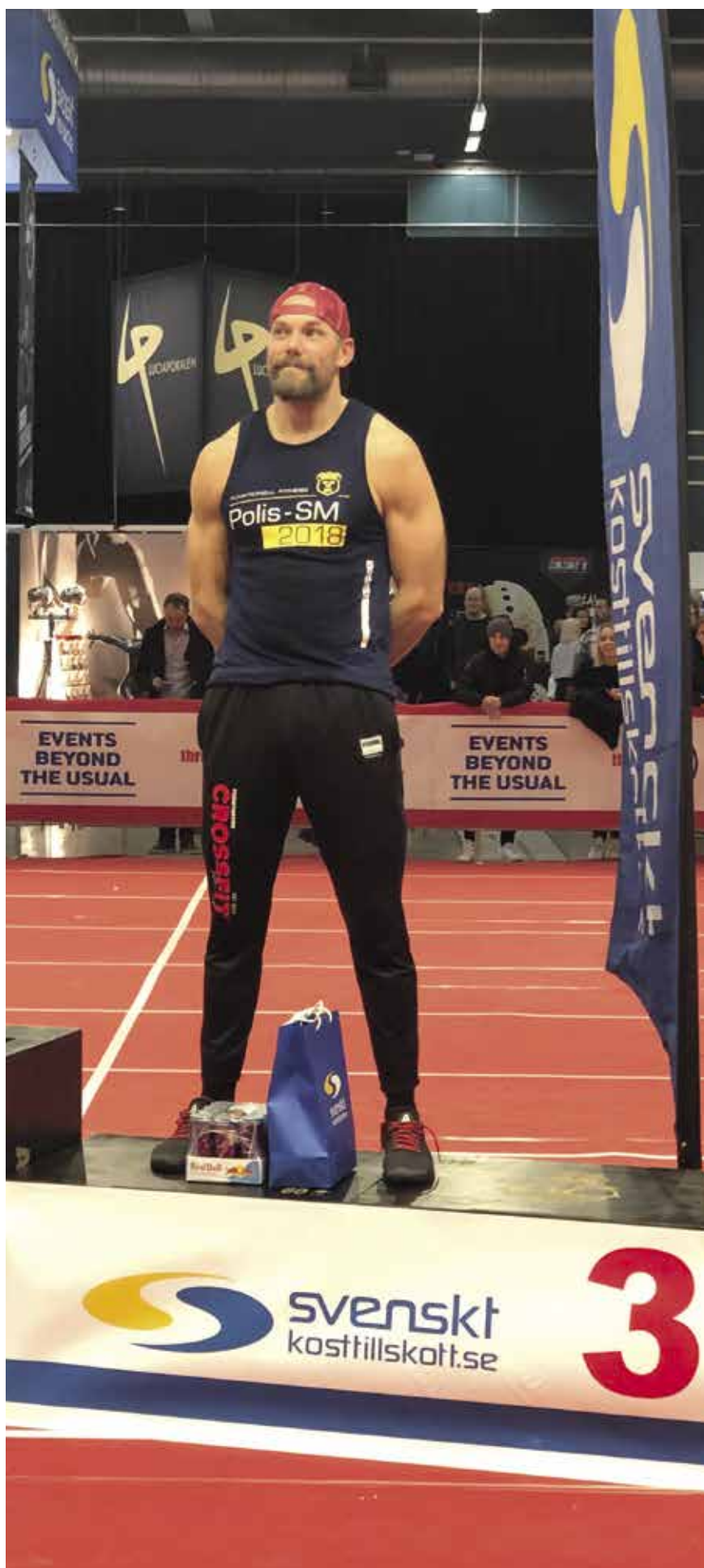
Poängräkningen i den här typen av tävling kräver en smärre avhandling i sig för att förklara. Vi nöjer oss med att konstatera att jag var blott ett fåtal poäng ifrån silvret, men avståndet när vi gick in i finalen var för stort. Hade jag inte sprungit in i mjölksyraväggen på första delmomentet hade jag tagit silver totalt. Det grämer mig, men ger mig samtidigt energi för att satsa vidare mot nästa år, då som 43-åring.

Målet är att gå för guld på SM 2019, men det stora målet är att få komma till VM i Kina i World Police & Fire Games, i functional fitness (CrossFit). Med mycket hårt arbete (och lite hjälp från sponsorer) hoppas jag i september nästa år kunna leverera en ny krönika, denna gång som VM-deltagare i funktionell fitness.

Tills dess, på återhörande!

Foto: Mikael Widén

Polisinspektör, Reg. utredningsenh.
Fredrik Ivehed

Annonssida

SPM innebandy i Gävle

21-22 november 2018

En lång resa väntade för regerande svenska polismästarna i innebandy då resan upp till betydligt mer nordligare breddgrader. Gävlepolisen stod som värd för att arrangera årets SPM.

På pappret ett väldigt starkt lag med en relativt intakt trupp från förra året med endast två debutanter (de två skribenterna Andreas Berglund och Rasmus Andersson) som båda har rötter i norr och skulle känna sig som hemma i sydligaste Norrland.

Lagledare Jerker och Stefan Olofsson hade på ett exemplariskt sätt förberett resa, logi och övrig detaljer kring turneringen så att laget skulle ges bästa möjliga förutsättningar för att även detta året lyckas med målsättning om att försvara guld.

Med några avhopp pga skador och andra vidkommande orsaker så kom slutligen det iväg 11 st man som lämnade Malmö på förmiddagen, dagen innan turneringens uppstart. De cirka 80 milen avverkades i två minibussar. Väl framme mötte den 12:e R.A upp som reste från Falun och laget var nu komplett. I hotellobbyn blev vi hälsade välkomna av tävlingsledningen från Gävle som delade ut en hel del proviant i form av energidryck, bars, vätskersättning och en bollkasse. Redan här märktes det att Gävle spant bågen för att arrangera ett förstklassigt polis-SM i innebandy.

Efter att ha installerat sig på rummen kallade lagledarna till ett möte för att dra upp riktlinjer, taktik och laguppställningar. Därefter hade laget lite samkväm och stärkte upp lagkänslan på O'Learys med mat och dryck till Sveriges avgörande match mot Ryssland i Nations League i fotboll.

Matcherna skulle avgöras i 2x20 minuter. Första dagen var det gruppspel, två grupper med fyra lag i varje, där ettan och tvåan i vardera grupp går vidare till semifinal. Trean och fyran fick inrikta sig på B-slutspel dag två.

Tävlingsdag 1

Vi blev lottade i en på pappret stark grupp där arrangören Gävle gjort klart för oss att de laddat för detta i 1,5 år samt Stockholm Syd med flera spelare med meriter från SSL samt Växjö.

Öppningsmatchen blev mot Stockholm Syd som startar i ett högt tempo. På en långboll från backposition av Pontus Enulf håller sig Fredrik Nyström påpassligt framme och styr in 1-0. Tyvärr håller ledningen bara någon minut innan Stockholm Syd stänker in 1-1 i nättaket. Stockholm är spelskickliga och håller ett högt tempo. Vi har svårt att få något eget organiserat spel, utan får mest jaga och försvara oss. Resultatet står sig till pausvilan.

I period nummer två kliver Stockholm Syd upp högre och sätter press på våra backar och vi har svårt att hitta rätt i våra uppspel så Stockholm Syd får enkelt tillbaka bollen. Samtidigt som Stockholm och deras press växte så krympte både Malmölagets box och orken fanns inte riktigt varpå Stockholm slutligen hade gått om och förbi med 5-1 innan matchen var slut i period 2.

Denna match skulle komma att spegla turneringen på många sätt. Dels Nyströms målöppnande, han skulle komma att bli lagets skyttekung (8 mål), dels Enulfs passning vilken senare skulle bli lagets assistkung (8 ass). Även storspelande Andreas Berglund, som efter en extrem press och dessutom ha räddat en straff och bli matchens lirare, skulle visa sig bli en extremt viktig stöttepelare i försvaret och utan hans insats hade det kunnat bli tvåsiffrigt bakåt.

Efter att ha slickat såren och förlorat mot ett bättre lag skulle match nummer två mot Växjö bli extremt viktig. Ett Växjö med målvaktsproblem höll emot under några minuter, men sedan började ett hårt kämpande Malmö nöta ned sitt motstånd och få utdelning på sina chanser. Efter att vi leder med 5-0 slappnar vi av och Växjö fortsätter att kasta in långa bollar framför mål på sina

forwards och får några enkla mål. Slutresultatet skrivs till 8-3 i vår favör och Jerker Olofsson får pris som matchens lirare. Nu väntade en avgörande match mot Gävle om vem som skulle knipa semifinalplatsen. Vid vinst eller oavgjort skulle platsen vara säkrad.

Tidigt i matchen håller Fredrik Nyström, sin vana trogen, sig påpassligt framme och petar in 1-0. Matchen är fysisk och med publikens stöd är Gävle framme och hotar vår ledning ett antal gånger, men vi är disciplinerade och klarar även av att döda en utvisning så 1-0 står sig till halvtidsvilan.

Andra perioden hinner knappt börja innan Gävle vinner en boll högt upp i banan och en snabb sidledspassning senare står det 1-1. Publiken vaknar och till hejar fram sitt Gävle, som ökar sin press. Domaren tillåter både hårt spel och en hel del slag vilket leder till frustration. Vi åker på ytterligare utvisningar, men lyckas kämpa oss igenom även dessa. Därför kommer det som en kalldusch när en av deras forwards står bakom mål och med en halvdålig "Zorrofint" lägger in bollen under ribban. Solklar hög klubb enligt oss då han slår klubban i ribban så hela hallen hör klangen. Domaren väljer att fria och målet står sig och vi har svårt att få till något ordnat spel. Vi är framme ett antal gånger och hotar, men ett febrilt kämpande Gävle håller ut och matchen slutar 2-1 till Gävle. Detta innebär nu att vi är utan chans att försvara fjolårets guld utan får rikta in oss på platserna 5-8. Stämningen efter förlusten är låg hos alla och jag tror att alla kände att detta inte var det utfall vi önskat oss med tanke på fjolåret.

Trötta och besvikna var det dags att stryka skjortan och göra oss klara för bankett. En bankett som inte skulle göra någon besviken. Filip Tegel hade hört surret på stan att Bianca Ingrosso var inbjuden som hemlig gäst. Vi var några som inte riktigt fick ihop den kopplingen till Polismyndigheten, men när den hemliga gästen presenterades

så visade det sig vara Rolf Lassgård som höll ett kort anförande och hälsade oss alla välkomna till Gävle.

Tävlingsdag 2

Aningen skadeskjutna efter nattens bankett och skador från dag ett var vi decimerade då det var dags för placeringsmatch mot Västerbotten. Våra scouter vittnade om att även Västerbotten hade synts i vimlet in på småtimmarna.

Lagledarna för respektive lag hade kommit överens att det räckte med att spela en match på förmiddagen för att bestämma placeringarna. Lagen som inte tävlade om det ädlare valörerna hade alla en lång hemresa framför sig och prioriterade att så fort som möjligt komma iväg hemåt.

Efter en extremt kort uppvärmning startade matchen i ett lågt tempo vilket gynnade oss som var det klart spelskickligare laget. Vi låg bra i positionerna och kunde låta bollen göra jobbet utan att ödsla alltför mycket kraft. Pontus Enulf har inför matchen flyttats upp från backplats till forward och tackar för förtroendet och stänker in två snabba mål.

I en ganska avslagen match mot trevligt motstånd vinner vi komfortabelt med 8-3. Pontus Enulf lyckas skrapa ihop 7 poäng i denna match! Vi slutar alltså på 5:e plats i årets SPM.

Vi vill tacka Gävle för ett fantastiskt anordnat SPM där det har varit klass rakt igenom! Göteborg som anordnar kommande år var kaxiga på banketten, men det blir svårt att toppa detta mästerskap. Även om finalen går i Scandinaivum och Glenn Hysén är domare så kommer vi minnas Gävle 2018 som ett av de bästa Polis-SM som arrangerats.

Analys

Efter att krutröken lagt sig var vi samtliga rätt överens om att det var små marginaler i år och vi fick tuffast möjliga grupp. Vi fick inte riktigt igång något eget spel och insikt i att vi måste försöka få till fler träningar tillsammans innan vi åker iväg på SM. Många av oss spelar en gång per år på just Polis-SM och det räcker inte då vi möter bättre motstånd. Kämpaglöden är det inget fel på då samtliga sliter för varandra och lagsammanhållningen är fantastisk med mycket skrätt.

Stockholm Syd tog hem hela turneringen och de var helt enkelt i en klass för sig. Vi passar även på att gratulera Malmö Damer som lyckades med det vi inte lyckades med det vill säga försvara fjolårets guld! Grattis!

Känner du som läser att du vill komma och provspela för att ta en plats till nästa års kvalspel till Polis-SM i innebandy? Kontakta då Stefan Olofsson på LPO Norr i Malmö.

Sammanfattning statistik

Dag 1

(Dödens grupp, med de två finallagen och fjolårssegraren)

Malmö - Stockholm Syd 1- 5

Växjö - Malmö 3-8

Malmö - Gävle 1-2

Match om 5:e plac dag 2.

Malmö - Västerbotten 8-3

18 gjorda mål och 13 insläppta på laget

Skytteligan/Poängligan

Mål - Assist - Utvisningar - Totalt

1. Pontus Enulf 2 mål + 8 ass = 10 p

2. Fredrik Nyström 8 mål + 0 ass (2 min) = 8 p

3. Rasmus Andersson 2 mål + 1 ass (2min) = 3 p

3. Johan Nordlund 1 mål + 2 ass = 3 p

3. Stefan Olofsson 0 mål +3 ass (4 min) = 3 p

6. Jerker Olofsson 2 mål + 0 ass = 2 p

6. Attila Vysehrad 2 mål + 0 ass = 2 p

8. Richard Olsson 1 mål + 0 ass = 1 p

8. Filip Tegel 0 mål +1 ass (2min) = 1p

8. Pontus Johansson 0 mål +1 ass = 1 p

8. Andreas Berglund 0 mål + 1 ass = 1 p

Övrig utmärkelse:

Målvakten Andreas Berglund plockade hem priset som matchens lirare i två av fyra matcher.

**Andreas Berglund och
Rasmus Andersson**

”A star is Born”

–En stjärna är född!

Under hösten har det varit rena träningslägret inför vårens stora konsert som kallas ”Musikaliska Pärlor”. Våra artister är Madeleine Hilleard, Nils Olsson och hans duktiga sångare, alla i världsklass, och så vår jättegoda sångerska, skådespelare och numera även TV-stjärna, som en av stjärnorna på slottet och i Bonusfamiljen. Roligt är också att i kvällens avsnitt av ”Så ska det låta” tävlar Marianne Mörck med Philip Jalmelid. Bägge artisterna har varit gästartister i Polisens Musikkår på både Malmö Konserthus och Malmö Live.

Talang 2018 sågs av halva svenska folket och när den 15-åriga Madeleine Hilleard vann denna tävling såg även vår medarbetare Henry Jacobsson på nalen och bestämde sig för att henne

måste vi bara ha till en konsert under våren 2019 på Malmö Live. Några dagar senare bokade vi in Malmö Live och Madeleine Hilleard. Nu hade vi lite mer än ett år att hitta andra artister och en meny av melodier som vår publik skulle gilla. Eftersom vi samarbetar med Polisens Kör ville de också vara med och tipsa om artister. Marianne Mörck som arbetat med kören i många år blev tillfrågad om hon ville ställa upp som konferencier och hon blev mycket glad. Vi upptäckte snart att hon är en fantastisk regissör och har under hela uppbyggnaden av konserten spelat en stor roll om att ”Så ska det låta”.

Nils Olsson, Malmös störste tenor, sjunger ofta till Brandkårens orkester vid julkonserterna men han var inte

sen att tacka ja till denna konsert och att han sen ingår i TenoreAmore som är det svenska svaret på tre tenorerna och dessutom sjunger i stort samma repertoar som de tre tenorerna lärde oss var ju inte fel.

Peter Berglunds trio med Peter på pianot, Kalle Magnusson på bas och Peter Fältskog på trummor. En underbar och humorfylld trio som spelar och turnerar med de stora artisterna som Tommy Juth och Hasse Andersson bland andra men nu skall jag även presentera våra egna stjärnor.

Åsa Otterlund dirigerar Polisens Kör med en sån inlevelse att ingen kan sitta still och Arne Nordström behöver bara höja taktpinnen så tystnar hela världen och avvaktar ny spännande musik från

Polisens Musikkår och det var så konserten började den 17 februari. Mer än 1100 personer fanns i publiken och ljudet var som på den värsta syförelsen men Arne hittade volymknappen genom att lyfta bägge sina händer upp i luften. I den ena handen höll han en taktpinne. Det går inte att beskriva hur tystnad låter när man skriver det i text men från högsta decibel så bara blev det tyst ända tills pukslagaren började stava en virvel på pukorna och avslutades med att hela orkestern började spela i ett crescendo och då var ljudstyrkan i salongen lika stark igen. Först musikkåren och sen föll kören in i sången och när allt var på sin högsta höjd tog låten slut, trodde publiken och började applådera men då hade Marianne Mörck smygit in och började att sjunga versen i ett lugn tempo och med en behaglig stämma som avslutades med ett nytt crescendo då både kören och musikkåren spelade refrängen än en gång till "There's no business like showbusiness".

Marianne Mörck hälsade alla välkomna och mellan melodierna berättade hon anekdoter från sitt egna rika artistliv. Marianne blev en show i showen med andra ord.

De tre tenorerna, Carreras, Domingo och Pavarotti, känner de flesta till och

ingen reagerar när man pratar om dom men när Marianne Mörck presenterar "de tre tenorerna" menar hon Nils Olsson, Johan Palmqvist och Calle Rahmqvist som kallar sig för TenoreAmore. Innan de riktigt kommit in på scenen började Peter Berglund och hans trio att spela introduktionen till "Granada". Samma melodi som de gamla tre tenorerna hade i sin repertoar men nu är vi på Malmö Live, och hade vi blundat hade vi trott att det var originalen men nu låt "Granada" som "Granada" skall låta. Friskt och hurtigt framförd och publiken ville knappt sluta applådera när låten var slut.

"O mio babbino caro" heter melodin som Madeleine Hilleard vann Talang 2018 med på TV4 och självklart måste hon få inleda med denna melodi. TV4 har inte varit på hugget och låtit Madeleine vara med i andra tv-program så därför hade många säkert glömt bort att denna duktiga tjej från Vendelsö fortfarande finns till fast nu har hon blivit ett år äldre och med en röst som imponerade på publiken. Tillsammans med Nils Olsson sjöng Madeleine lite senare "Amigos para siempre", och det blev självklart stående ovationer.

Att se detta vackra par stå mitt emot varandra sjungandes och samtidigt titta varandra riktigt trånande i ögonen kan

man få känslan att ingen kan hjälpa om de skulle bli kära i varann. Eller på engelska "Can't help falling in love". Det är just den titel nästa melodi har när Åsa Otterlund ställer sig framför kören och minns Elvis Presleys härliga låt. Lite senare sjöng kören också en kärleksvisa med text och musik av Sarah Dawn Finer. "Ja, jag ska älska dig så som du är" och avslutas med "För du betyder allt för mig" Solist i kören är Johan Larsson som tittar den andra solisten Jeanette A'lofti lika djupt i ögonen som när vi såg Nils och Madeleine i "Amigos para siempre".

Marianne Mörck berättade en historia och hon avslutade den roligt med nödrop att komma till "MAMMA" och in kommer tenorerna och sjunger om "MAMMA". Med Puccinis musik och "Nessum Dorma ur Turandot" ljudande kvar i huvudet blev det paus.

"Florentinermarschen" av Julius Fucik är varje marschälskares marsch nummer ett. De andra finaste marschererna hinner jag inte räkna upp här men till varje ny konsert kommer vi att välja bland dessa marscher. Polisens Musikkår med Arne Nordström längst fram på scenen kämpade frenetiskt för att orkesterns skulle hålla takten och samtidigt med sin vita taktpinne instruera när det skulle vara svagt och starkt och

med en marsch där musiken spelad svagare ju längre fram man kommer i låten ända tills sista tonen då det blir som ett åsknedslag.

Det är nästan att man tappar andan men när det är dags att hämta den tappade andan kommer tre robusta tenorer in genom scendörren glatt trallande till Peters pianoackompanjemang och publikens klappande i takt till "Funiculi Funicula". Det är nog den enda melodin som är skriven som en hyllning till en hiss. En slags hiss som går på spår snett uppför en backe eller som när man 1880 invigde spårvägshissen man byggt för att komma upp för vulkanen Vesuvius. Om spårvagnshissen finns kvar vet jag inte men när TenoreAmore sjöng om den så finns åtminstone melodin kvar och hela publiken sjöng med i refrängen, Funiculi Funicula.

Nu började bongotrummorna låta i ett skogsbyn i Afrika. Samtidigt med dunket kändes rytmen från små skramlande instrument och i bakgrunden hörde sjungande röster. Rytmen smittade av sig och snart var det inte bara kören som dansade på scen utan publiken rycktes med i bänkarna. Tempot var det samma genom hela låten men styrkan ökade och ökade och det fanns en känsla att det stod kannibaler väntandes på ny färsk lunch och man kände doften från grytorna bakom scenen. Idag blir det körgryta. Då hade alla känslorna

stigit till en hetta som aldrig förr i sångkören och då tog det slut, sången alltså men publiken ville inte sluta att klappa i takt tills det hördes ett slag från scenen. Då förstod publiken att det var slut och applåderorna skrämdes bort alla kannibalerna men värmdes sångkörens hjärtan.

Madeleine fortsätter på den inslagna vägen men flyttar sången till Kuba. Fel säger en del det måste vara Spanien men en Habanera är en kubansk dans som är ur operan Carmen. Ännu mer och riktigt fantastiskt är att George Bizet aldrig har skrivit Habaneran utan lånat den och omarbetat den från en annan känd kompositör Sebastian Yradier han som skrivit "La Paloma".

Madeleine sjöng med sån inlevelse att man skulle tro att den var skriven för just henne. Har man sett Carmen, och då tänker jag på en gammal version från den svart och vita tiden, var och hur den utspelar så är det inte långt till nästa melodi som är "Fångarnas kör ur Nebukadnessar" som musikkåren och kören framförde oerhört stilfullt. Inte ett öga var torrt brukar det heta men så har vi Nils Olsson och hans tenorer som väcker oss på nytt med "Valencia". Det finns snart inte mer att skriva om denna trio. De blev inte bättre för vart nummer de framförde för de var lika bra från början till slut, men när de sjöng "O sole Mio" då lyfte taket.

Kören sjöng "Anthem ur Chess" och

Musikkåren som tidigare spelat "Italian festival" gav publiken ett räkneproblem. Hur många melodier hann orkestern spela på tre minuter? I ett medley med låtar från hela världen blev visst sammanräkningen 29 stycken men vad hette detta medley? Jo, "Instant Concert".

Madeleine Hilleard och Nils Olsson sjöng "The Prayer", ett stycke som innehåller allt från musikal, opera till gospel. Detta skulle vara kvällens sista melodi men Marianne gjorde en snabb omkastning det blev näst sista numret istället. Som alla vet har alla orkestrar minst ett extranummer. Har man lyssnat på André Rieu då berättar han att nu är konserten slut och nu börjar extranummerna och så håller konserten på i 45 minuter till.

Alla ut på scenen, blommor delades ut till de som uppträtt eller varit solister i kör eller musikkår och som på en given signal började musikkåren att spela "Save your love" som steg för varje vers till alla sjungit sitt lilla solo. När applåderorna var som hetast startade orkestern igen och fortsatte på samma melodi.

Vilken underbar konsert, vilka underbara artister, solister och musiker samt ett tack till alla bilder som tagits under konserten.

Kjell-Arne Friberg

Jyets semestertips – Rom!

Tipsaren firade nyår i Rom och alla vägar bär som bekant dit och många har berömt den italienska staden. Det var lätt att hamna i kulturkoma, trots av vi bara var där fem dygn.

Sevärdheterna är packade inom gångavstånd med floden Tibern som vattnig vandringsled. Lägg därtill uteserveringar och vänliga romare. Inga mobiltelefoner framme, utan man fick se "molto" leende istället. Jag och min fru åkte med en dansk resebyrå som hade utmärkta guider och arrangemang.

Vid Fontana di Trevi flög mina tankar iväg till filmen *La dolce vita* (Det ljuva livet) med Marcello Mastroianni och Anita Ekberg från Östra Fäladsgatan i Malmö.

Vid vidare tänkande hamnade jag på f.d. kollegan Georg Klerkefelt. En mycket korrekt och timid man, som jobbat på rytteriet och som byråkrat på Davidshall på senare år. Jag förstår läsare som undrar om här verkligen föreligger adekvat kausalitet (orsakssammanhang).

Jo, Georg var ringförlovad med Anita innan hon lämnade Malmö och hamnade i Fellinis filmer och i fontänen. Det tisslades och tasslades om en romans mellan Anita och Marcello.

Nästa steg i min tankestege hamnade på den stora poeten Gustav Fröding!? Han, blev snuvad på en fästmö. Gustav skickade ett telegram till f.d. fjällans man, alltså brudgummen, på deras bröllopsmiddag.

Telegrammet lästes upp för bröllopsgästerna och löd följande:

"Tavlan fick du inte fatt i – du fick nöja dig med ramen som den satt i."

Men sådana hyss, pysslade inte Klerkefelt med.

Mitt filosoferande vid vågskvalpet och i solgasset avbröts av hustrun, kanske bäst så! Återvänder vi – så blir det nog med tåg. Man måste tänka på miljön också!

Glad Påsk eller möt våren i Rom!

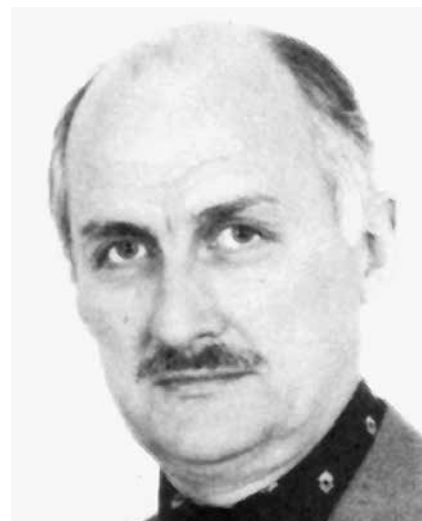
Jyet

Artikelförfattaren Jyet vid Fontana di Trevi i Rom.

Anita Ekberg, Paramount-photo by Bud Frakes. [Public domain]

Georg Klerkefelt, ringförlovad med den vackra damen ovan.

Boktipset

Titel:

Den ljusaste natten

Författare:

Helena Kubicek Boye

Förlag:

Bokfabriken

Hemsida:

www.bokfabriken.se
www.helenakubicek.se

Andra
boken

Om boken:

En dömd pedofil avviker från Sätters rättspsykiatriska klinik under midsommarhelgen. Samtidigt försvinner en 5-årig flicka från en campingplats bara ett stenkast därifrån.

Psykolog Anna Varga, som skulle fira midsommar med de dömda på kliniken, blir plötsligt indragen i en kamp mot klockan för att hitta den försvunna flickan. Hela Säter sätts i skräck och samhället fylls av journalister samtidigt som midsommarfirandet når sin kulmen. Kan de undvika ännu en skandal? Tillsammans med kommissarie Sven Järring kämpar Anna Varga för att hitta flickan i tid, samtidigt som värmeböljan drar in över Dalarna.

Helena Kubicek Boye, psykolog, föreläsare och författare, följer här upp sin försäljningsdebut *Innan snön faller* med ännu en spänningsroman som utspelar sig på Rättspsykiatriska kliniken i Säter.

Sagt om Helena Kubicek Boyes författarskap:

»Boken har ett rappt språk och kapitlen är korta med cliffhangers, en riktig bladvändare.«
Lennart Kriisa, Chefredaktör *Psykologtidningen*

»Styrkan i boken ligger i hur Kubicek Boye bygger upp suggestiva miljöer och skräckstämningar i Säter.«

Kerstin Bergman, *Borås Tidning*

Om författaren:

Helena Kubicek Boye, född 17 oktober 1976 i Lund, numera boende i Malmö med sina två döttrar, är psykolog, föreläsare och författare. Hon började som journalist på tidningar som *Svensk Damtidning*, *Kvällsposten* och *Expressen*. Därefter utbildade hon sig till psykolog och gjorde sin PTP-tjänstgöring i öppenvårdspsykiatri intill rättspsykiatriska kliniken i Säter. Hon sökte sig medvetet till Säter.

– Jag vill lära mig om det mörkaste i människan. Förstå vad som fick människor att begå grova brott. Jag trodde inte på ondska. Jag var lockad, fascinerad – och skrämmd, säger hon.

Helena Kubicek Boye har tidigare skrivit fackböcker om bland annat depression och sömn. *Den ljusaste natten* är hennes andra skönlitterära bok.

*"Jag vill lära mig om
det mörkaste i människan."*

Jakten på glasen har börjat

Nån har ett glas, någon har fem glas och vad jag vet så har någon runt 20 glas. Glasen är tunga och har en formad golfboll i botten och det handlar förstås om de åtråvärda whiskeyglasen som delas ut på MPGL-golfsektionens årsmöte.

Varje glas som delas ut, representerar en vinst i något sammanhang eller någon form av prestation. I de flesta fallen handlar det om vinst i en månadstävling där året för vinsten och tävlingsbanans namn blåstras in i glaset. Årets årsmöte var inget undantag. Det avhölls traditionsenligt på Rosengårds polisstation med ordförande Göran bakom klubban. Årsmötet omgärdas av mycket traditioner och följer inrutade rutiner och inleddes som alltid med en mycket välsmakande landgång. Av någon outgrundlig anledning har dock styrelsen förändrat en liten viktig

detalj med landgången. Delen med de skalade räkorna har nu ersatts med en sillbit. Undrar vem i styrelsen som ligger bakom detta ogenomtänkta beslut. Skämt åsido, stämningen är alltid god på mötet och man märker på deltagarna att det börjar "närma sig" en ny säsong.

En av punkterna är årets tävlingsprogram och som alltid inleds säsongen på Bedinge golfbana på sydkusten den 24 april. Den tävlingen följs sedan upp med ett antal månadstävlingar och andra tävlingar såsom tre-stads, sydslaget, KM med mera.

Med hög fart avverkar Göran punkt efter punkt på dagordningen. Som alltid när man kommer till punkten att det skall väljas justeringsmän för protokollet uppstår en sekundkort dödystnad innan någon kastar ur sig ett namn, väl medveten om att det kan komma ett re-

kylsnabbt svar med ens eget namn. Mötet lyckades dock att få ihop två namn även denna gång.

Som sista punkt vidtar prisutdelningen och den i sin tur blickar tillbaka på förra årets tävlingsprogram. Glas, presentkort och vandringspris dukas upp och stoltheten går inte att ta fel på när den ena vinnarens namn efter den andra ropas upp och de får mottaga sitt pris från ordförandens hand. Dessvärre har undertecknads med fleras namn inte ropats upp på ett antal säsonger utan en viss snedvridning har lutat åt Christians håll som har varit totalvinnare de tre senaste åren i MPGL-touren och därmed förutom erhållna presentkort och vandringspris, kunnat fylla på sitt barskåp med x antal av de åtråvärda glasen.

Fortfarande återstår lite "intervilla" men med tanke på att vi i skrivande

stund redan är i början av mars månad kommer tiden fram till start säkerligen att gå fort. Startfältet håller på att värma upp motorerna och som alltid kommer någon motor inte att starta alls och någon motor kommer att skära eller få haveri samtidigt som flera motorer kommer att träda fram vältrimmade och eventuellt lämna resten av startfältet bakom sig. Frågan är hur segerreceptet ser ut denna gången. Full attack och kraft eller spela på säkerhet, som om det överhuvud taget skulle vara

möjligt, och istället låta motspelarna slå bort sig. Förmodligen kommer samtliga att gå på full kraft den 24 april, åtminstone de första hålen innan någon boll har slagits "out", någon boll har gått i vattenhinder och helt plötsligt uppförslutet börjar bli märkbart. Det behövs dock inte mer än ett eller ett par bra resultat på några hål för att på nytt gå till full attack, vilket kanske säger en del om en golfares logiska tänkande.

Någonstans i det undermedvetna finns hela tiden tanken att idag är det

min dag, idag är det jag som tar hem det och idag förbereder jag för att i februari nästa år kunna öppna ett av skåpen där hemma och där ställa in ett glänsande nytt graverat whiskeyglas. Det spelar ingen roll hur många jag har sedan tidigare för det är med glasen som med tupperwareburkar, det finns alltid plats till en eller ett till.

Se årets tävlingsprogram nedan!

Lars Mahler

Datum	Tid	Tävling, spelform	Bana/plats
2019-02-25		Årsmöte	Rosengård
2019-04-24	08:00	MPGI Tour, slaggolf	Bedinge
2019-05-02 – 04		Trestads, lagtävling herrar	Åsundsholms GK
2019-05-06	07:30	Sydslaget, lagtävling	Tegelberga GK
2019-05-14	07:30	MPGI Tour, poängbogey	Kävlinge
2019-05-27	13:00	MPGI Tour, slaggolf	Örestad
2019-06-25	08:00	MPGI Tour, poängbogey	Tegelberga GK
2019-07-03	13:00	MPGI Tour, slaggolf	Söderslätt
2019-07-26	07:30	MPGI Tour, poängbogey	Romeleåsen
2019-08-15 (prel.)		MPGI Tour, slaggolf	
vecka 34		KM, slagtävling	Rönneback
2019-08-29 – 30		Polis-SM, slagtävling (insel 2019-08-28)	Åsundsholms GK
2019-09-05		Cup of the Cops, lagtävling	
2019-09-12	08:00	MPGI Tour, poängbogey	Flommen
2019-09-16		Final KM, matchspel	Bokskogen, gamla banan
2019-09-23	09:00	J-O Challenge	Ljunghusen
2019-10-04	08:00	MPGI Tour, slaggolf	Malmö, Burlöv
2019-10-25 (prel.)		Avslutningstävling	

Guldet stannar i Malmö!

Denna gång bar det av 78 mil norrut mot Gävle. Trots avståndet var det många som var taggade att följa med och försvara vårt guld från förra året.

Målet med resan var främst att ta hem bucklan, men även att få en glimt av den berömda gävlebocken. Det är ju en del av oss Malmöbor som inte brukar resa så långt upp i landet, så detta kändes som enda chansen.

Trots lite motsträvigheter i laget blev transportmedlet tåg, så det tuggades en hel del åksjuketuggummi under resans gång. Men timmarna på tåget utnyttjades inte bara till att inventera kräkpåsar utan vi hade även genomgång av regler samt taktiksnack, som vi ofta går igenom på resan upp till SM. Man glömmar mycket på ett år.

Resan dit

Redan under förberedelserna inför SM märktes det att detta SM var arrangerat lite utöver det vanliga. Det skapades en

whatsapp-grupp för lagledarna där information matades ut allteftersom och vi fick reda på att det hade chartrats bussar som skulle ta oss mellan hotellet och hallen under speldagarna. Vi blev inte mer missnöjda när vi kom fram till hotellet och möttes av de tre arrangörerna. Vi välkomnades med öppna armar och de började plocka fram olika väskor och påsar med saker i och sa att det var till oss. Där var bland annat, innebandybollar, tröjor, sportdrycker, proteinbars, riskakor och tamponger. Vi undrar fortfarande vad herrarna fick istället, men det är en annan historia.

Första speldagen

Vår första match var väldigt tidigt på morgonen så det kändes väldigt lyxigt att sätta sig i en uppvärmd buss med en glad chaufför och slippa tänka på transporten. Bussturen tog oss till en enorm nybyggd arena där det fanns två planer att spela på samt en stor friidrottshall där vi kunde mjuka upp våra stela le-

der innan matchstart. Första matchen var mot Södertälje, som tidigare år har bjudit upp till ett bra motstånd och våra matcher har ofta varit jämna. Så blev det även i år, matchen blev oavgjord, 1-1 och vi kände att vi var tvungna att vakna till ordentligt till nästa match. Dagens andra match var mot Västmanland, vi stängde igen målet och vann matchen med 3-1, vilket gjorde att vi blev vinnare av gruppen. Därefter var vårt spelande för dagen över och vi åkte hem till hotellet för att göra oss i ordning till kvällens bankett. För ovanlighetens skull lyckades vi faktiskt komma i tid till banketten detta år.

Banketten bjöd på god mat och en fantastiskt bra show, där servitriserna uppträdde på scenen mellan serveringarna. Mitt under middagen blev en del av oss utvalda att komma upp på scenen där vi skulle utföra en sjukt avancerad dans. Det var nog ingen vacker syn men vi belönades i alla fall med en drink efteråt.

Andra speldagen

Andra dagen var det inte lika roligt att ta sig ner från ovanslafen på vånings-sängen, det var många som hade trötta och stela kroppar. Dock gjorde upp-värmningen i friidrottshallen susen och vi vann semin mot Umeå med 4-2. Efter det fick vi vänta några timmar tills finalen skulle gå av stapeln.

I finalen fick vi alla som tidigare har spelat på hög nivå i innebandy lite flashbacks och rysningar. Arrangörerna slog nämligen på stort och hade ett separat arrangemang för just fina-

len. Ljuset släcktes ner, vi fick springa in på planen med musik i bakgrunden och sen presenterade sekretariatet de båda lagens laguppställningar. Västmanland stod på andra halvan av planen och matchen blåstes igång. Till slut stod vi som vinnare med 2-0 på resultattavlan, ännu en gång hade de rödklädda från Malmö tagit hem guld. Det blev lite extra tyngd med hem i packningen, men det var det väl värt.

Det enda negativa vi kan säga om vår resa till Gävle är att vi inte såg röken

av den berömda gävlebocken, men vi hoppas på bättre lycka nästa gång.

Stort tack till arrangörerna för ett fantastisk SM och stort tack till MPGI som gör det möjligt för oss att leverera ytterligare en gång.

Maria
och Malmö's damer

Annonssida

En hundnos gör hela skillnaden

Strax före jul hade jag förmånen att få dela ut pris till Årets polishundar Ace, Ben och Cross, tre hundar som gjort avgörande skillnad för mig och min familj.

Det var tack vare dessa tre utsökta hundnosar som det lyckades att finna alla kvarlevorna av vår dotter Kim i Köge bukt och Öresund. Under hösten 2017 pågick sökandet i hårt väder, blåst och regn, men vare sig de tvåbenta poliserna eller fyrbenta hundarna gav upp. Den betydelse det haft för oss går inte att beskriva, för tack vare de-

ras arbete kunde vi begrava hela Kim. En av de tre fyrbenta hjältarna är Ben, eller Elderdale Explorer som stamtavlan säger, som bor med sin husse Johan Esbjörnsson i Vejbystrand. Ben är en glad och pigg nioårig springer spaniel som gärna låter sig bli omklappad.

Husse Johan har vid tre tidigare tillfällen blivit nominerad till Årets polishund, ett pris som Svenska Kennelklubben står bakom. Med sin schäfer Talwegs Esko har Johan också blivit nordisk mästare i narkotika.

De andra två hundarna är Stenbury Yellow Sage Of Shadowdale "Ace" – labrador retriever med sin förare Lars-Göran Eriksson, region Stockholm och Wiking Chidob Cross "Cross" – tysk schäferhund med förare: Hans Norberg, från region Mitt.

Ace, Ben och Cross har belönats med var sitt rejält tuggben, ett litet tack för en stor insats.

Ingrid Wall

Nu är det jul igen!

Så sjunger vi varje jul och visst blir det en ny jul varje år och det blir en ny julkonsert. En i Korsbackakyrkan i Kävlinge och en i St. Johanneskyrkan i Malmö.

Vi har ju en stor och rymlig repetitionslokal på Rättscentrum i Malmö och varje torsdag fylls hela lektionssalen av musik. Jörgen, vår nothanterare har som vanligt en jättig period, men denna höst har han haft dubbelt så mycket att stå i tack vare att vi har en vårkonsert på Malmö Live i februari. Trots att vi har en jättelokal att repetera i så har vi det minsta tänkbara förråd där vi både skall ha notarkiv, kopieringsapparater och slagverkarnas alla trummor. Trångt – det är bara förnamnet på hur det känns att gå ut och in i förrådet men Jörgen är tapper och delar ut not efter not till

varje musiker medan dirigenten ger order om fler och fler arrangemang som skall letas fram. Det får ju inte bli samma låtar att spela även om det är ett år mellan varje jul, och nya arrangemang är alltid roligt för varje musiker.

En del låtar måste i alla fall vara med. Tänk själv! En julkonsert utan Stilla natt, Hosianna och White Christmas plus låtarna från Kalle Ankas jul klockan tre varje julafton. Alla låtarna samlade i ett potpurri tar nästan musten ur både musiker, sångarna och publiken. TV:s julafton kallar vi låten. En låt som nästan lika sällan som aldrig spelas i Sveriges Radio P4.

Arne Nordström som dirigerar musikkåren samarbetar mycket med Åsa Otter-

lund som dirigerar Polisens Kör för att vi ska få så bred repertoar som möjligt. When You Wish Upon a star är ännu en Disneymelodi som är omtyckt av alla. Trumpetaren Paul Brorsson spelar inledningen av låten så underbart vackert att det blir nästan som en chock när det är dags att vara med i orkesterns samspel. Men fortfarande när jag skriver detta och det är februari månad kan jag höra musiken inne i huvudet. Sammy Nestico som skrivit arrangemanget måste varit ute bland stjärnorna när han skrev ner musiken.

Eftersom denna konsert är ett samarbete mellan kyrkan och Polisen är det alltid någon från Polisen som vill prata med lyssnarna. Oftast är de från trakten kring kyrkan. Kävlinge, Furulund

och Löddeköpinge och det är i dessa orter Polisen vill hålla ett vakande öga. Inte bara under julen utan året runt sa Biträdande Regionspolischefen Jarl Holmström och han sa också att redan idag finns mycket grannsamverkan men det hjälper inte alltid. Han önskade alla i publiken, Kören och Musikkåren en riktigt god jul.

Gustav Ekström är pianist och organist. Musiken är av Otto Olsson och texten skrevs av Paul Nilsson. Detta vackra stycke musik heter Advent och Polisens Kör framförde den med Åsa Otterlund som dirigent. Hon lät Advent vara en del av henne och visade kören med hela kroppen att det var Advent. Inte bara att det var första advent utan hela stämningen var Advent. Vilken inlevelse.

Konserterna i både Korsbacka och St. Johannes kyrkor har ju även ett slut. Nästan samma repertoar i två kyrkor gör ju att det borde bli dubbelt så bra vid andra konserten men både musikkåren och kören är ju så jämnlydande att ingen konsert var bättre än den andra. Enda märkbara skillnaden var att Staffan Sjöholm från Polisens Kör var solist i Oh Helga natt i Korsbackakyrkan men man hade anlitat Nils Olsson för konserten i St. Johanneskyrkan. Staffans röst var jättestark och en fullsatt Korsbackakyrka ville inte sluta applådera efter hans framträdande. En röst åt Jussihållet berättade en gammal tant för mig, hoppas jag får höra honom fler gånger. Jag kunde inte låta bli att svara på hennes fråga och sa att Jussi har varit död i många år. Jag förstår inte varför tanten tittade så konstigt på mig.

God jul och ett gott nytt år och en nästan 18 grader varm februarieftermiddag då jag skrev detta på min dator.

Varma hälsningar från

Kjell-Arne Friberg

sekreterare Polisens Musikkår Region Syd

Fotograf: Alf Friberg

Om extrakonstapeln som drog västerut

Portvakten

Mätte fan ta den som kom på idén att placera unga poliser i portvakten på Davidhalls polishus i Malmö. Sätta en nyutbildad kollega full av iver att bekämpa brottslighet på Malmös gator och torg i detta rättelhål, där man varken kunde se sol eller måne. Utsikten var en grå putsad vägg.

Nattpassen 21-06 kunde en vakt-havande inte dela upp. "För mycket klydd", ansågs. En smärre utvandring skedde från Malmö polisdistrikts yngre portvaktande kollegor. Bo Lindahl, Stefan Winkvist, Henry Eriksson, "Tore Skogman" till Stockholm och Anders Bäckwall till Karlskrona. Jag misstänker att flytten berodde på "porten". Det enda försonande med "Porten" var att 3-4 kollegor läste in sin jur. kand. (strongt gjort !) där.

En tidig vårdag 1968 läste jag på första vaktområdet anslagstavla, mellan MFF:s fribiljetter till seriepremiären och MPGL-laguppställning till polis-SM i handboll, i Jönköping, att man behövde semestervikarier i Limhamn. Vikariatet blev mitt och jag flyttade västerut, vilket skulle visa sig bli vilda västern.

Kassaskåppsprängarna

Efter några dagar i det pampiga polishuset invid torget blev jag inkallad till chefen Skoglund. Han ville att jag, Ragnvald Carlsson, Sven Thornberg och kanske en kollega till skulle ta oss till Kalkbrottsgatan 12 B. En kommissarie i Växjötrakten hade haft en del kassaskåppsprängningar där och dynamitarderna skulle bo på den adressen.

Minnet sviker mej, då det gäller den 4:e kollegan. Någon av följande, som jobbade då var Håkan Swerre, Bertil Nilsson, Olle Olsson, Sven Nörling, Gunnar Dahl, Bengt Qvant, Bosse Strömberg, Gert Cervin eller Herman Anderberg.

Allan Jönsson anlände då vi var på väg till den aktuella adressen. Allan bodde på Kilians Zollsgatan och åkte dagligen med fyrans spårvagn. Föraren av spårvagnen klingade onormalt mycket då han såg oss skumpande korsa Linnégatan. Kanske var det den föraren som varit vittne till när "damernas Jönsson" åkte ensam i en vagn. När en proper dam steg på, reste Allan sig och erbjöd damen sin plats med en cheverealsk hatthälsning. Anledningen till vår brådska var att de som kände Allan ville hålla honom utanför ingripandet. Det gick sådär...

Då vi stod i porten till Kalkbrottsgatan 12 B och läste på namnskylden dök Allan upp med Waltepistolen i högsta hugg. Han kliade sig i pannan med pistolens mynning så att Stetsonhatten lyfte. Thornberg räddade Allans huvud och hela situationen med, "Jönsson bli kvar på gatan så att inte tjyvarna kan kasta ut nått eller hoppa ut själva". Sedan bultade Thornberg på dörren. När de två kassaskåppsprängarna hörde Thornbergs välbekanta basröst föll de till föga och öppnade dörren för oss. På bordet låg en utspridd kortlek och massor av sedlar. Sven Thornberg var en legendarisk ordningspolis, som kört radiobil i 25-30 år och var fruktad av alla lömska banditer i åtminstone Skåne.

Vi var civilklädda under utryckningen på ett sätt som var vanligt på den tiden, alltså svarta skor och byxor, grå nylon-skjorta med svart slips. Över det bars en diskret rutig kavaj och i fickan en utbuktning som oftast var en pistol.

Limhamnsängan

Ett varningens finger höjdes för Limhamnsängan, där ledaren kallades för Sotaren. Snugg och proper men full var han en bråkstake. Tungviktsbrottaren Svenne Berka var hans medhjälparen med våldsanvändning. Sotaren hade en onödigt vacker fästmö, och resten var en löst sammansatt grupp. Alla brukade tillbringa fredagskvällar på Dragörfärjan, som var deras klubblokal. På somrarna campade de på Sibbarps badplats. En specialitet var att stjäla cyklar och cykla på bryggan ut i havet.

En fredagskväll eldade Limhamnsängan i Hammars park tillsammans med många andra ungdomar. Sotaren hade sin vana trogen misshandlat en person. Förutom vår VW polisbil hade vi ordnanspolisens Volvo Duett. Vi åkte ditt med två dubbelpatruller. Sotaren pekades ut, greps och sattes in i Volvons baksäte. Detta passade inte det ökända ängan & co. Vi blev attackerade med stenar och jordkokor. Sedan övergick man till att försöka vaggga bilen för att knuffa den på sidan eller lägga den på taket. Bosse Strömberg slog med batongen på angräparnas händer. Sven Thornberg låg på marken och höll en buse med ett nackgrepp. I andra handen höll han radions mikrofon. Thornberg bröla i miken på hjälp:

Ragnvald Carlsson

Allan Jönsson

Sven Thornberg

Åke Andersson

Foto: by fotofan1 on Pixabay

"Detta är inget vanligt slagsmål, det är ett inbördeskrig". Själv brottades jag med Sotaren i den hotfullt gungande bilens baksäte. I strålkastarnas ljus kom första patrullen med Christer Jansson och Jan Thulin (Vackre Sture). Det skiljer säkert på en meter i längd. Den sistnämnde halvskriker, att nu får ni lugna er! Allt stannar upp, några skrattar och de flesta lämnar platsen in mellan träden under det att sirenernas tjut och saftblandarnas orange sken får oss att lättade pusta ut.

Midsommar

Efter en kort tid blev det midsommarfirande i, ja just det, Hammars park. En kollega hade "sjukat" sig och vi var tre i kommenderingen. Jag fick bilda enmanspatrull. Fullt med folk. Jag blev kallad till radiobilarna. Ja, alltså inte polisbilar... Några yngre berusade män klagade på att de blivit boxade på av han som skötte det hela. Sotaren av alla människor.

När besökarna inte kom fort nog upp ur bilen, hade han dragit upp den och slagit knytnävslag – så att de stöp ner från plattformen. Sotaren var full, som ett värdike. Jag blev uppmärksam på att någon badade naken i en bäck, som rann från kalkbrottet genom par-

ken och ut i det man numera kallar för Persiska viken i Sibbarp. En heltoppad dansk man i femtioårsåldern badade mycket riktigt inför en stor jublande publik.

Jag lurade med honom och han fick sitta under en strålkastare lutad mot en lönn. Där fick han sitta många timmar, eftersom piketen var upptagen i Malmö city. Efter hand torkade det kalkrika vattnet på dansken, som såg ut som ett spöke. Många människor kom och tittade, så min uppgift var att hålla alla borta. Dansken var glad och sjöng samt blev en riktig attraktion, innan piketen kom efter en lång föreställning.

Kollegan Gert-Ove Andersson hade en genomtrevlig far, som hette Åke. Förutom att han var vaktmästare, var han auktionsförrättare på Malmö auktionskammare, som låg intill Carl-Gustavs väg i korsningen med Södra Förstadsgatan. Under en fotpatrullrunda i 7:de linje inom Möllevångsområdet, smet jag in på auktionshallen. Många besökare, stor förväntansfylld tystnad och på en pall i mitten Åke. Med örnblick spejar Åke in budgivningarna.

"Kenner do igen maj"? Jag får syn på en guldtand i mannens mun och känner igen dansken som badade i Hammars park. Han berättade, att han blivit full

i ett sällskap, som hade fest i ett hus i närheten av parken. Han hade dansat vilt med värdinnan på en uteplats. Dansken hade ramlat in med värdinnan i några rosenbuskar, samtidigt som en musikmaskin åkt i stensättningen. Det blev tyst och dålig stämning, så han beslöt sig för att bada.

Åke tittade irriterat på oss, men dansken fortsatte att prisa poliserna som kört hem honom. Hans fru ville inte veta av honom, utan man lade honom i badkaret. Kostymen han haft på sig hade han köpt för att vara fin till midsommarfesten. Trots att han tvättade den tre gånger, hade han tvingats lämna den till kemptvätt. Kalken satt i.

Nu blev Åke kokt: Ska ni snacka får ni gå ut!!! Vilket vi gjorde! Sorti!

När Gert-Ove var en lite påg, brukade hans far, Åke, jobba med poliser, bl.a. ryttarna, på danspalatserna Arena och Valencia. Familjen Andersson bodde i ett hus med trädgård. Stod det någon/några hästar bundna vid päronträdet, visste Gert-Ove att hans far bjudit på en nattsexa (macka med tillbehör) och att de hade övernattande poliser.

Ha en skön sommar, och allt gott!

Jyet

Reportage ifrån boulesektionen

– Tack och farväl!

Jag (Jan Ohlin) lämnar nu boulesektionen och Per Robertz tar över ordförandeskapet.

Jag tog över efter Göran Billberg för många år sedan och det har jag inte ångrat. Det har varit mycket trevligt och lärorikt och gett mig många vänner.

Man skall lämna när man står på topp och det tycker jag att jag gör just nu. En topprestation var när jag och Per Robertz blev tvåa i höstcupen i Pil-

damarna 2017, en tävling som varade från 09.00 till 18.30. Det stod 10-10 i finalen, men vi förlorade med 10-13.

En annan topprestation var nu hösten 2018 då jag och Peter Hägerbrand blev tvåa i serie A (högsta serien). Det finns alltså endast ett lag som är bättre och det är ett lag som tillhör posten och består av fyra personer som skiftas om att spela och det är två äldre spelare som vi skulle kunna slå, men också två yngre spelare (varav en som blev

tvåa på SM i Vetlanda 2017) och dessa är omöjliga att slå.

Jag vill passa på att tacka Stefan Sintéus för ett gott samarbete såväl inom MPGL som inom polisen i övrigt.

Jag önskar Per lycka till.!

*Vid pennan 9 januari 2019
Jan Ohlin*

Rolf Wikström och Erik Mossfelt förbereder sig att kasta sina bouleklot, i Pildammarna i Malmö. Dessa två spelare visar sig vara en lyckad nyrekrytering till boulesektionen. De har endast varit med en säsong och lyckades bli tvåa i sin serie. De flyttas nu upp ifrån serie D till serie C.

Annonssida

Tobisloppet

– i Simrishamn

Simrishamns nya motionslopp såg dagens ljus den 3 juli 2018. En start för pojkar och flickor på 2 km och en för herrar och damer på 5 km.

Arrangör var Simrishamns Allmänna Idrottsförening och Friskis och Svet-tis. Start och mål vid småbåtshamnen i Simrishamn. Sedan gick loppet mot Tobiksvik längs med Tommarpsån in i skogsterräng i Åbackarna och vidare på cykelbanor via hamnen till målet i småbåtshamnen. Loppet blev litet krävande då det var sommarens hittills varmas-te dag med 25 grader i skuggan och vindstilla. I de soliga partierna var det bra hett.

Efter loppet var det prisutdelning med bland annat en cykel som pris.

Deltagare från Simrishamnspolisens var Bengt Andersson, född 1935.

Bengt Andersson

Viktigt från föreningen!

Cykeltur i Danmark

MPGI:s cykelsektion planerar att åka till Roskilde i år!
Planen är att vi åker tåg till Kastrup via Dragör och Arken
den 5-6 juni och cyklar cirka 3 mil till ett vandrarhem i Roskilde.

För mer info ring Ulf Lindström 0705-61 69 31
eller Per Jystrand 0708-20 15 08

OBS! Blir det för få som anmäler intresse blir det inget.

Boulesektionen har ny styrelse ...

... som består av:

Per Robertz, ordf, 0701-748348, per.robertz@gmail.com

Erik Mossfeldt, v ordf, 070-2661904, charlie_taurus@hotmail.com

Eva-Christine Winqvist, kassör, 0733-988895, ewini@telia.com

Monica Johansson, sekr, 0738-403544, monica_gultarp@hotmail.com

Boulesektionens nya styrelse

Returadress
22.14.28
☒ Okänd
☐ Avflyttad
Returpostnr och Ort...

Har eller ska du flytta? Får du inte tidningen längre?

Adressregistret till tidningen Skånepolisen är **inte** kopplad till officiellt adress- eller medlemsregister. Detta innebär att vi inte per automatik får besked på om du har eller ska flytta. *Du måste själv* meddela tidningen detta genom att skicka ett mail till info@skanepolisen.se.

Uppgifter vi behöver: Fullständigt namn • din gamla adress • den nya adressen dit tidningen ska skickas.

Vill du inte ha tidningen längre måste du också meddela detta, till adressen ovan.

FINN FEM FEL

i samarbete med Mediahuset i Göteborg AB, www.mediahuset.se

Ringa in, på den översta bilden, de 5 detaljer som är borta.

Inskickat av:

Namn

Gatuadress

Postnummer och Ort

E-post

Skicka in ert svar till:

Skånepolisen Sport & Fritid
c/o Mediahuset i Gbg AB, avd syd
Tågmästaregatan 7
233 43 Svedala

senast den 31 maj 2019

Tävlingen är till för tidningen Skånepo-
lisen Sport & Fritids läsare. Om du vill
ha en hel tidning, går det bra att skicka
in en kopia av sidan.

Vinsten i denna tävlingen blir en bok,
som du kan läsa mer om på **sidan 16**,
där den presenteras.

Vinnarna och den rätta lösningen från förra numret:

1. Gerd Severin
Malmö
2. Berit Thornberg
Simrishamn
3. Ewa Lundh
Smygehamn

48 svar skickades in.

De tre vinnarna får varsin
bok. (bild till vänster)

